

عنوان مقاله:

تمثیل های عیسی در اناجیل و قرآن با تاکید بر زبان ابلاغی

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 17، شماره 67 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مهدی قاسمی - دانشجوی دکتری مطالعات تطبیقی ادیان (الاهیات مسیحی)، دانشگاه ادیان و مذاهب قم

سید محمدعلی ایازی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

عیسی A در انتقال پیام و مواظ دینی و اخلاقی به وفور و هوشمندانه از زبان «تمثیل» بهره برده است. اناجیل گواه آنند که او با کاربرد این زبان در روش تبلیغی «جدال احسن» با فریسیان و بزرگان قوم یهود، پیروز میدان بوده و همچنین معارف بلند و دشوارفهمی را به پیروان انتقال داده است. پاره ای از آیات قرآن نیز نشان از استفاده عیسی A از تمثیل در مواظ اخلاقی و حکمی دارد. گستره بسیار و آرایش جای به جای تمثیل، نشان از راهبرد هوشمندانه ای است که با مهم ترین ویژگی های تمثیل، یعنی «حسن تاثیر» و «ماندگاری» پیام در جان مخاطب و آینده نگری، پیوند دارد. این مسئله با توجه به رخدادهای پساصعود آن حضرت رمزگشایی می شود. زبان شناسان از لحاظ تاریخی، ادبیات کتاب مقدس را با مرحله دوم زبانی، یعنی «تمثیلی»، هم زمان شمرده اند که نشان می دهد عیسی A در تمثیل هایش تمعدا از زبان اسطوره ای و شعری مربوط به دوره اول فاصله گرفته و مخاطب را به فهمی عمیق تر می رساند. بازشناسی روشمند آرایه تمثیل در قرآن و کتاب مقدس، فصلی نو در شناخت بنیان های زبانی مشترک میان پیروان اسلام و مسیحیت و بالمآل پیوندهای فرهنگی و عقیدتی می گشاید.

کلمات کلیدی:

آرایه تمثیل، تمثیل های عیسی، مواظ عیسی، اناجیل، قرآن کریم، زبان تبلیغ دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404606>

